

FORTELLINGEN OM SENNEPSFRØET

Vi opplever alle skuffelse og til og med tragedie i livene våre. I slike stunder er det vanskelig å ikke gi etter for sorg og bli lammet. Men har vi noen gang tenkt at det fantes en kur mot sorg som er tilgjengelig for oss alle.

En gang for lenge siden, i Kina, var det en ung kvinne som giftet seg med sønnen til en velstående mann. Hun var vennlig og snill, og skapte glede i hjemmet deres. Etter en tid, ble hun og ektemannen velsignet med en sønn. Men gleden deres skulle ikke vare. Snart ble gutten syk og døde. Kvinnen ble overveldet av sorg. Hun gikk fra dør til dør og spurte: «Finnes det ikke noen medisin eller magi som vil gjøre sønnen min levende igjen?»

De så at hun hadde gått fra forstanden og sendte henne til en mann som var kjent for sin visdom. Hun spurte ham: «Har du en medisin som vil gi meg sønnen min tilbake?»

«Jeg trenger en håndfull sennepsfrø», var svaret.

Oppmuntret, lovet kvinnen å ta det med seg med en gang, men da sa den vise mannen: «Frøene må hentes fra et hus som aldri har kjent sorg. Jeg vil bruke dem til å kurere sorgen din.»

Kvinnen satte av sted for å lete etter de magiske sennepsfrøene. Hun banket på døren til et vakkert herskapshus og tenkte at hun helt sikkert hadde kommet til det rette stedet. Beboerne i huset sa: «Her har du noen sennepsfrø. Ta dem. De er dine.»

Men da de ble spurt om hjemmet deres noensinne hadde opplevd sorg, sa de til henne: «Vær så snill og ikke minn oss på vår tristhet.»

Da hun hørte dem fortelle historien om de forferdelige tingene som hadde hendt dem nylig, begynte hun å gråte. Hun spurte seg selv: «Skulle ikke jeg, som også har opplevd sorg, bli værende og trøste disse menneskene?» Hun ble værende med dem en stund og begynte så letingen sin igjen. Men ikke noe sted, ikke i byene eller i småbyene, på fjellet eller på sletten, kunne hun finne et sted som ikke hadde vært berørt av sorg.

Og hun ble så opptatt av å hjelpe andre, at hun til slutt glemte letingen sin etter de magiske sennepsfrøene, og ble aldri klar over at hun faktisk hadde funnet kuren mot sorg.

DISKUSJON:

Hvordan kan vi hjelpe andre til å hjelpe oss til å håndtere vår egen sorg?

UTENATLÆRING:

«Lykkelig den sjel som glemmer sitt eget beste, og lik Guds utvalgte, vier seg til tjeneste med sine medmennesker til det beste for alle.»

‘Abdu’l-Bahá, «The Secret of Divine Civilization», side 115